

Carme Capdevila (la Floresta, Garrigues, 1954), és la consellera d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya. Després de mesos de negociacions, el seu departament ha aconseguit portar a bon port la llei de Serveis Socials, una de les més importants d'aquesta legislatura.

“La llei de Serveis Socials implica la universalització d'aquest dret”

El Parlament de Catalunya va aprovar dimecres de la setmana passada, per unanimitat, la llei de Serveis Socials, el principal projecte que el Departament d'Acció Social i Ciutadania s'havia proposat d'impulsar aquesta legislatura. Aquesta llei implica el reconeixement dels drets socials a totes les persones, tal com ja ho són la salut, l'educació i les pensions, un fet que pot considerar-se com un gran pas en el benestar dels ciutadans de Catalunya.

—Consellera, quina importància té l'aprovació de la llei de Serveis Socials?

—Aquesta és la llei més important que s'ha aprovat pel que fa a polítiques socials, perquè garanteix l'accés de tothom als serveis socials. Es tracta d'un canvi molt important, perquè representa un tomb en direcció a la universalització dels drets socials.

—En quin sentit?

—La nova llei és l'instrument que ha de permetre de fer el pas de les polítiques assistencialistes a les que veritablement garanteixen els drets socials. La llei pretén donar resposta a tothom qui es troba en una situació de desavantatge social. Fins ara la renda era un factor a tenir en compte per a accedir als serveis socials. Amb

aquesta llei això es farà universal per a tothom.

—Quantes persones calculeu que es podran beneficiar de la nova llei?

—És una llei pensada per a tothom. Ara mateix els serveis socials tenen 850.000 usuaris. La nova llei permetrà que els anys vinents aquest nombre d'usuaris augmenti de 500.000. És una llei que comporta millores substancials, com, per exemple, la creació de la figura del professional de referència, és a dir, l'assignació d'una persona que farà un seguiment personalitzat de les necessitats dels qui han de menester atenció.

—La llei ha estat aprovada amb el suport de tots els grups parlamentaris després de mesos de negociació...

—És una llei molt desitjada per totes les entitats socials, molt reclamada, en la qual el govern ha fet un gran esforç perquè fos aprovada per unanimitat i perquè respongués a les expectatives de tothom. El govern hi ha hagut de fer concessions, però crec que el text final ha quedat molt millorat i estic molt satisfeta del resultat.

—La setmana passada, de fet, fou força moguda per a vós. El vostre departament va presentar també l'avantprojecte de la llei d'acollida de les persones immigrades. Quins són els objectius d'aquesta llei?

—El principal objectiu és donar oportunitats a les persones nouvingudes per facilitar-los la integració a la nostra societat. Creiem que això s'ha de fer de formes diferents, com ara facilitant l'accés al món laboral, però també a través del coneixement de la llengua catalana i donant informació sobre la història i les particularitats de Catalunya.

—D'aquest avantprojecte se'n destaca, sobretot, el dret dels nouvinguts a rebre cursos de català gratuïts. Fins ara molts immigrants interessats a aprendre el català topaven amb el problema de la manca de places. Amb la nova llei hi haurà prou recursos, quant a escoles i professorat, per a fer front a aquesta proposta?

—Sí, l'avantprojecte proposa que la gestió dels cursos de català vagi a càrrec dels ajuntaments i del Consorci de Normalització Lingüística. Això a banda, en el procés s'hi preveuen dos nivells més: la informació al país d'origen a través de les delegacions i, posteriorment, també a través d'un acord amb les empreses d'aquí; és a dir, l'aprenentatge del català també es pot fer en l'àmbit de l'empresa i per això s'ha de proposar a les empreses que, voluntàriament, hi col·laborin.

—El coneixement del català ha de ser un requisit per a obtenir el certificat d'arrelament que facilitin els ajuntaments?

—Hem procurat que el català sigui vinculant a l'hora d'obtenir el certificat d'arrelament social, perquè creiem que la llengua és un element fonamental de la qual cal un coneixement bàsic.

—Aquesta és una qüestió que ha creat força debat. Hi ha qui opina que la forta allau migratòria amenaça la supervivència del català i de la nació en general. Alguns altres, en canvi, opinen que una llengua i una identitat no es poden imposar. Com ho veieu?

—Hem de ser conscients que la immigració és un fet estructural que no té marxa enrere. Per tant, hem de posar a l'abast dels nouvinguts l'accés al coneixement de la llengua catalana. Per a aquestes persones conèixer la llengua és una oportunitat que els obre portes. Hem d'aconseguir que el coneixement del català sigui una proposta seductora per als immigrants. El català podria estar en una situació de perill si el milió

de persones que han arribat al llarg dels darrers anys es neguessin a aprendre'l, però, contràriament, les enquestes assenyalen que tenen voluntat de conèixer la llengua catalana.

—Una altra de les lleis amb què heu de batallar fort és la de la dependència. Com en valoreu el funcionament aquests primers mesos?

—A Catalunya les primeres sol·licituds es van començar a tramitar al mes de maig. Des d'aleshores fins ara se n'han rebut 44.000. Som dins dels terminis establerts i ens sentim molt satisfets del desenvolupament d'una llei que no existia. Alguns estudis comparatius de tot l'estat espanyol assenyalen Catalunya com a capdavantera en l'aplicació de la llei d'una forma molt eficient i transparent.

—Però us heu queixat que, d'entrada, a la llei de la dependència hi mancaren recursos econòmics i heu demanat que els pressupostos de l'estat de l'any vinent ho tinguin en compte...

—Amb el finançament previst per a enguany ens en podíem sortir, però és cert que, si no hi ha revisió dels fons

addicionals, amb vista a l'any vinent i els anys successius tindrem problemes. En aquests moments, als pressupostos que ha presentat el PSOE la llei de la dependència ha incrementat el recursos d'un 20%. Nosaltres reclamem que es tingui en compte que la vida a Catalunya és molt cara. El cost de la vida és molt més elevat aquí que en alguns altres llocs de l'estat i cal tenir en compte aquesta variable.

—Una qüestió que ha portat forta polèmica en relació amb la tasca del vostre departament és la dels maltractaments infantils. Fa unes setmanes, després del cas d'una nena de Salou que va rebre maltractaments per part de la família, vàreu demanar la revisió del protocol. Es fa?

—El protocol es revisa. En alguns dels principals hospitals de Catalunya ja hi ha engegat un registre unificat de maltractaments infantils que ha de permetre d'identificar al moment aquells casos que tenen un historial de maltractaments. Hem de continuar treballant per garantir la protecció de la infància. Ara bé, mai no aconseguirem que aquesta protecció sigui del

100%, perquè les agressions passen dins l'àmbit familiar i no és senzill de detectar-les.

—Una altra qüestió encara candent és el de les adopcions. Casos com els del Congo es poden repetir?

—Les adopcions no es poden valorar només a partir del que ha passat al Congo. Es cert que encara ens queden sis casos per resoldre, d'un total de dinou que hi havia quan vaig entrar al departament, però cal tenir en compte que a Catalunya és on es fan més adopcions de tot l'estat espanyol i en general el procés funciona molt bé. El problema amb el Congo rau en el fet que és un país que no ofereix totes les garanties legals pel que fa a l'adopció. Als orfenats del Congo els nens no són registrats degudament i a vegades posteriorment han aparegut els pares biològics. Els sis que ens queden per resoldre són casos en què els pares han reclamat els fills i ara cal fer noves assignacions. Al govern tenim molt clar que tot el procés s'ha de fer des de la més estricta legalitat.

Xevi Camprubí